

**Мендель у Карлсона:
медійний ефект,
який працює проти
України**

СТ. 2

**Канада потребує пра-
цівників, але не по-
спішає давати їм
статус постійного
проживання (PR)**

СТ. 5

**Вишиванка символ
єдності й незлам-
ності**

СТ. 7

**Зеленський і нова
дипломатична
реальність
дистанцювання від
Вашингтона**

СТ. 10

**Вкрадене майбутнє:
як світ намагається
повернути
депортованих
Росією українських
дітей**

СТ. 12

УКРАЇНА ОХОПЛЕНА ВОГНЕМ

"Так виглядає прагнення Росії до миру." – Валерій Залужний

Serhil Nuzhenko/RadioSvoboda.org (RFE/RL)

ТЕРОР ПРОТИ 14 ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

Російська Федерація перервала період короточасного затишшя та розгорнула масштабну, тривалу комбіновану повітряну атаку яка триває з 12 травня. Хвилі ударних безпілотників та ракет накрили українські міста, спричинивши значні руйнування критичної інфраструктури та жертви серед цивільного населення. За заявою Президента України Володимира Зеленського, під ударом масованого терору опинилися понад 14 областей країни. Цей напад став одним із найінтенсивніших за останні місяці й продемонстрував нову виснажливу тактику ворога.

За даними Головного Управління Розвідки (ГУР) України, кремлівські війська свідомо розпочали операцію

з нальоту великої кількості безпілотників з метою максимального перевантаження засобів протиповітряної оборони. Перша нічна хвиля складалася з понад 200 ударних дронів, проте ворог не зупинився. Протягом усього наступного дня атака продовжувалася новими хвилями. Військові зафіксували, що за цей період ворог випустив по українських містах рекордну кількість 1560 ударних дронів-БПЛА.

У ніч проти 14 травня Повітряні сили зафіксували запуск 675 безпілотників, аеробалістичних ракет «Кинджал», 18 балістичних ракет «Іскандер» та 35 крилатих ракет Х-101.

Через подібні комбіновані атаки,

зокрема, тривалість обстрілів була виснажливо довгою. Наприклад, повітряна атака на Київ тривала понад 12 годин поспіль.

Тактичний розрахунок

Аналітики та військові експерти звертають увагу на цинічну зміну маршрутів російських дронів. Щоб уникнути зон ураження українських мобільних вогневих груп, ворожі безпілотники прокладають траєкторії польоту безпосередньо вздовж державного кордону з Білоруссю. Курсуючи на відстані всього 5–10 кілометрів від межі суміжної держави, російські БПЛА використовують білоруську територію як своєрідний

політичний та військовий щит. Українські сили змушені діяти з граничною обережністю, аби протиповітряний бій не спровокував транскордонних інцидентів, чим Москва і користується для безперешкодного виходу дронів у глибокий тил України.

Основними цілями цієї скоординованої операції стали транспортні артерії та енергетичні вузли. За інформацією з Банкової, ворог цілеспрямовано б'є по залізничній інфраструктурі, локомотивах, портових об'єктах і підстанціях, намагаючись повністю паралізувати внутрішню логістику та експортний потенціал держави.

МЕНДЕЛЬ У КАРЛСОНА: МЕДІЙНИЙ ЕФЕКТ, ЯКИЙ ПРАЦЮЄ ПРОТИ УКРАЇНИ

Інтерв'ю колишньої пресекретарки Президента України Юлії Мендель на платформі пропагандивного Такера Карлсона, на перший погляд виглядало як черговий інформаційний шум, але насправді працювало як добре налаштований механізм впливу. На мою думку, це не випадковий епізод і не просто особиста думка однієї публічної фігури. Це подія, яка вже почала жити власним політичним життям і впливати на сприйняття України за її межами.

Щоб зрозуміти значення цього інтерв'ю, необхідно насамперед оцінити платформу, на якій воно відбулося. Такер Карлсон не є класичним журналістом у традиційному розумінні цього слова. Він не працює з репортажами та перевіркою фактів, а функціонує як медійний оператор впливу, який формує емоційно заряджені інтерпретації подій. Його аудиторія приходиться не за збалансованою інформацією, а за підтвердженням уже наявних переконань, і саме в цьому полягає його сила. Після виходу з "Fox News" він не втратив впливу, а навпаки зміцнив його, перейшовши в цифрові платформи і фактично створивши власну медіа-екосистему з мільйонною аудиторією. У цьому середовищі зникли традиційні редакційні обмеження, а контент став ще більш поляризованим і радикалізованим. Саме тому Карлсон не об'єднує суспільство, а розділяє його, і саме тому його платформа є настільки ефективною з точки зору політичної мобілізації.

У ширшому контексті неможливо ігнорувати і той факт, що риторика

Скандальне інтерв'ю Юлії Мендель і Такера Карлсона.

Карлсона неодноразово збігалася з ключовими наративами російської інформаційної політики. Його попередні заяви щодо України, НАТО та війни загалом уже ставали частиною глобального інформаційного обігу, який активно використовувався російською пропагандою. Інтерв'ю з Володимиром Путіним стало символом цього процесу, незалежно від того, чи йдеться про свідому координацію, чи про ідеологічний збіг. У будь-якому випадку результат залишається однаковим: російські меседжі отримують ширшу легітимацію через західні медійні канали.

На цьому тлі інтерв'ю Юлії Мендель набуває зовсім іншого виміру. Йдеться не просто про розмову, а про набір тез, які вже давно циркулюють у російському інформаційному полі. Це ідея про те, що Україна не здатна перемогти, що війну необхідно завершувати через компроміси (включно з територіальними поступками щодо Донбасу), що ук-

раїнська влада є слабкою або не ефективною, що західна допомога використовується непрозоро, а також що продовження війни нібито не має сенсу. Ці формулювання не є новими і не є випадковими, вони повторюють вже відомі російські інформаційні конструкції, спрямовані на розмивання відповідальності агресора і перетворення війни на симетричний конфлікт без чіткого винуватця.

Важливо розуміти, що небезпека таких меседжів полягає не в їхній оригінальності, а в їхній здатності змінювати рамку сприйняття. Вони поступово переводять війну з площини агресії проти держави у площину нібито взаємного конфлікту, де обидві сторони однаково відповідальні. Саме така інтерпретація є стратегічною метою багаторічної російської інформаційної кампанії.

Не менш важливо усвідомлювати, що ефект подібних інтерв'ю не обмежується їхнім первинним змістом.

Вони швидко стають інструментом у руках різних політичних акторів, які використовують їх у власних внутрішніх дискусіях. У Сполучених Штатах це може підсилити аргументи тих, хто виступає за скорочення підтримки України або за якнайшвидше завершення війни будь-якою ціною. У російському інформаційному просторі це миттєво перетворюється на доказ «втоми Заходу» і «втрати довіри до України». Таким чином, незалежно від початкових намірів учасників розмови, результат працює в ширшій системі інформаційного тиску.

Окремо варто підкреслити, що подібні процеси рідко бувають випадковими. У сучасній інформаційній війні важливим є не лише зміст, але й момент появи, вибір платформи та контекст глобальних політичних подій. У цьому випадку інтерв'ю резонує з загальним фоном міжнародних дискусій про переговори, підтримку України та втому західних суспільств від війни. Саме в такому середовищі подібні меседжі мають максимальний ефект. У підсумку це інтерв'ю слід розглядати не як окрему медію подію, а як елемент ширшого інформаційного процесу, в якому Україна залишається об'єктом постійного зовнішнього впливу. Ігнорування таких сигналів означає втрату здатності розпізнавати механізми, через які формується міжнародне сприйняття війни. У сучасних умовах це вже не питання медійної інтерпретації, а питання політичної стійкості.

Надя Герелюк

УКРАЇНА ОХОПЛЕНА ВОГНЕМ

➔ Закінчення з стор. 1

Географія ударів

Масштаб руйнувань та постраждалих фіксується по всій території України, від східних рубежів до найзахідніших областей.

Західні регіони під ударом: Особливо важкий удар припав на Рівненщину. Там ворожий дрон поцілів у житловий будинок. Рятувальні служби ДСНС вилучили з-під завалів тіла двох загиблих громадян, ще четверо отримали поранення різного ступеня важкості. Серйозні наслідки зафіксовані у Луцьку та Івано-Франківську, де уламками та вибуховими хвилями пошкоджено інфраструктуру в центральних районах міст, через що поліція була змушена повністю перекрити автомобільний рух. Повідомляється про госпіталізованих місцевих жителів на Хмельниччині та Тернопільщині.

Центр та Південь: На Дніпропетровщині та Харківщині зафіксовано прямі влучання у залізничні об'єкти.

Зокрема, пошкоджено цивільний пасажирський рухомий склад та депо. 13 травня на Нікопольщині двоє чоловіків отримали поранення внаслідок удару FPV-дрона. Упродовж дня обстрілами пошкоджено житлові будинки, адмінбудівлю, АЗС та транспортні засоби. В Одеській області під атакою опинилася портова інфраструктура, що забезпечує функціонування морського коридору.

Вночі 14 травня збройні сили російської федерації масовано атакували ударними безпілотниками об'єкти портової та цивільної інфраструктури регіону. Пошкоджено один з поверхів житлової багатоповерхівки. Від ворожої атаки постраждали двоє чоловіків, їх госпіталізували до лікарні. Енергетична система зазнала значних пошкоджень на Полтавщині, де через прильоти виникли масштабні пожежі, які гасили десятки одиниць спецтехніки. Російська армія вела безперервний вогонь із реактивної та ствольної артилерії на Херсонщині, а також застосовувала дрони. Загибло двоє людей, понад 30 травмовано.

Київщина та північний сектор: Повітряна тривога в столичному регіоні тривала майже безперервно. Сили ППО відбили напад десятків безпілотників, проте падіння уламків спричинило загоряння на дахах багатоповерхівок та пошкодження цивільних будівель. З-під завалів рятувальники дістали тіла 8 загиблих, близько 40 людей отримали поранення, ще 10 осіб вважаються зниклими безвісти.

Виклик для ППО

Відбиття цього гігантського нальоту вимагало надзусиль від усіх компонентів Сил оборони України. Проти повітряного терору були задіяні зенітно-ракетні війська, мобільні вогневі групи, винищувальна авіація та потужні комплекси радіоелектронної боротьби (РЕБ). Завдяки РЕБ-системам значну частину дешевих дронів-імітаторів вдалося збити з курсу або придушити без детонації.

Проте військове командування попереджає: тривале використання дро-

нів є лише підготовчим етапом перед ще більш небезпечною фазою. Виснажуючи запаси українських зенітних ракет за допомогою БпЛА, Росія готує підґрунтя для масованого удару крилатими ракетами повітряного й морського базування, а також балістикою.

Реакція влади

Президент Володимир Зеленський у своєму зверненні наголосив, що Росія свідомо обрала шлях ескалації та припинила відносно затишшя. Він закликав міжнародних партнерів не замовчувати агресію та максимально прискорити виконання вже ухвалених оборонних угод. Україна гостро потребує додаткових протиракетних комплексів та боеприпасів до них, адже затримки в поставках прямо конвертуються в людські жертви та зруйновані міста. Глава держави підкреслив, що на кожен такий удар буде надано жорстку та дзеркальну відповідь.

Олександр Чорна

З великим сумом повідомляємо
що на 102-му році життя
упокоївся в Бозі

БЛ. П. СТЕПАН ЧОРНИЙ

Степан Чорний народився 12 лютого 1924 року в селі Григорів, Україна. Ще змалку він виявляв велике зацікавлення до сільського господарства. Коли у його селі з'явилася можливість навчатися, Степан із захопленням відвідував агрономічні курси. Любов до землі та праці в саду залишалася з ним упродовж усього життя — він із великою турботою доглядав свій город і фруктові дерева до останніх днів.

Друга світова війна принесла великі потрясіння Україні. Як щирий патріот, Степан робив усе можливе для боротьби за свободу рідної землі.

Вже в 1939 році в своїй околиці він очолив юнацьке ОУН, а у 1941 році пан Степан Чорний прийняв присягу члена юнацтва ОУН. Керівництво ОУН в 1944 році призначило його підрайоновим керівником юнацтва ОУН.

Після закінчення війни доля закинула його до Італії, а згодом він емігрував до Канади. Перші десять років у новій країні працював на видобутку золота у Ред-Лейк, Онтаріо, де організував і очолив відділ Ліги Визволення України, а також українську суботню школу.

Пізніше переїхав до Торонто, де став багаторічним працівником LCBO, звідки й вийшов на заслужений відпочинок.

Степан активно долучався до громадського життя та підтримував українсько-канадську громаду, беручи участь у діяльності різних організацій. Він довгі роки був членом Ліги Українців Канади, де професійно виконував обов'язки скарбника Торонтського відділу. Він був довголітнім передплатником тижневика «Гомін України» і довгі роки підтримував газету фінансово.

У 1980 році, після багатьох років самотнього життя, він одружився з Анною Смачило. Разом вони любили працювати в саду, подорожувати до України та Флориди. Особливу радість Степанові приносили час, проведений із родиною.

Степан Чорний був доброю, щирою та працьовитою людиною, яку глибоко любили та поважали. Світла пам'ять про нього назавжди залишиться у серцях рідних, друзів і всіх, хто мав щастя його знати.

Вічна йому пам'ять.
Спочинвай у мирі, дорогий друже.

Щирі співчуття родині і всім знайомим, які знали
Степана Чорного висловлює
Ліга Українців Канади – відділ Торонто
Вічна йому пам'ять!

Степан Чорний і голова Конгресу Українських
Націоналістів Степан Брацюнь, 2024 рік.

ПАМ'ЯТЬ, ЯКУ НЕ ЗМОГЛИ ДЕПОРТУВАТИ

У ТОРОНТО ВШАНУВАЛИ ЖЕРТВ ГЕНОЦИДУ КРИМСЬКИХ ТАТАР

Руслан Курт, Іван Бейкер, Шаріф Сабаві, Ельвіра Ірсай.

У суботу, 9 травня 2026 року, представники кримськотатарської, української та ширшої канадської громад зібралися в Олд Мил у Торонто на вшанування Сюрґюнліку 1944 року - примусової депортації кримськотатарського народу радянським режимом. Захід, організований Канадською асоціацією кримських татар, став не лише вшануванням пам'яті однієї із маловідомих трагедій ХХ століття, але й нагадуванням, що боротьба за правду, справедливість та культурне виживання триває й сьогодні.

Протягом вечора доповідачі проводили глибокі паралелі між радянською депортацією 1944 року та новими переслідуваннями, яких кримські татари зазнають під російською окупацією Криму з 2014 року. Захід став не лише актом пам'яті, а й декларацією незламності. Одним із найзворушливіших виступів став виступ Ельвіри Ірсай, віцепрезидентки Канадського комітету кримської культури, чия особиста історія перетворила історію на живу пам'ять.

«Сьогодні я стою тут не лише як доповідач, — звернулася вона до присутніх. — Я стою тут як правнучка». Ірсай розповіла, як її прабабусі, чоловік якої воював у лавах Радянського Союзу під час Другої світової війни, дали лише п'ятнадцять хвилин, щоб зібратися перед депортацією з Криму. «Їй дали 15 хвилин, — пригадала Ірсай. — П'ятнадцять хвилин, щоб спакувати ціле життя. П'ятнадцять хвилин, щоб стати ніким». Її слова змалювали трагічний портрет Сюрґюнліку, масової депортації, розпочатої Йосипом Сталіном 18 травня 1944 року, коли майже весь кримськотатарський народ був насильно вивезений до Центральної Азії у товарних вагонах за нелюдських умов. Десятки тисяч людей загинули від голоду, хвороб та виснаження. «Це не було переселенням. Це не була політика, наголосила вона. Це був злочин. Злочин проти цілого народу».

Ірсай також говорила про триваючі репресії проти кримських татар після окупації Криму Росією у 2014 році, зокрема про політичні ув'язнення, вимушене переселення та культурне придушення. «Після окупації Криму у 2014 році наш народ знову опинився перед загрозою зникнення, застерегла вона. Знову відбувається тихе, примусове витіснення».

Одним із найемоційніших моментів вечора став виступ Ірсай разом із запрошеним музикантом із Монреалю, під час якого вони виконали «Урал даги» («Ural daghi») — традиційну кримськотатарську народну пісню, пов'язану з вигнанням та тугою за батьківщиною. У супроводі саза (баглами) ця композиція стала щемливою присвятою поколінням, які несли пам'ять про Крим крізь

десятиліття вигнання.

Член федерального парламенту Канади Іван Бейкер, голова Канадсько-Української парламентської групи дружби, нагадав про офіційне визнання Канадою Сюрґюнліку геноцидом, відповідну резолюцію він подав у парламенті, де її було ухвалено одностайно. «Сюрґюнлік був геноцидом, — заявив Бейкер. — Важливо бути тут сьогодні, щоб вшанувати жертв, пам'ятати про них і говорити про цей злочин, щоб історія була відомою». Він також підкреслив, що переслідування кримських татар триває під російською окупацією, та наголосив на необхідності подальшої міжнародної підтримки України. «Якщо Росія переможе, це не зупиниться на Україні, — попередив він. — Наступною буде НАТО».

Депутат парламенту Онтаріо Шаріф Сабаві відзначив стійкість кримськотатарського народу та наголосив, що пам'ять має спонукати до подальшого захисту прав людини та людської гідності. Виконувач обов'язків заступника генерального консула України в Торонто Павло Латик підкреслив тісні історичні зв'язки між українцями та кримськими татарами й зазначив, що звільнення Криму залишається невід'ємною складовою майбутнього України. Петро Штурин, президент Конгресу українців Канади — відділ Торонто, згадав про зміцнення співпраці між українською та кримськотатарською громадами Канади після російської окупації Криму у 2014 році. «Ми стали близькими друзями. Конгрес українців Канади завжди підтримуватиме боротьбу кримських татар» сказав він. Орест Стеців, виконавчий директор Ліги українців Канади, також наголосив на єдності обох народів у протистоянні російській агресії та захисті історичної правди. Символічним завершенням офіційної частини церемонії стало вручення Борисом Михайльцем, президентом Ліги українців Канади, книги про Голодомор представникам кримськотатарської асоціації — жест, що підкреслив спільну історію страждань українців і кримських татар під радянським режимом.

Після офіційної частини вечір продовжився показом документального фільму про історію геноциду кримськотатарського народу. Та головне послання заходу вже прозвучало чітко: сама пам'ять стала формою спротиву. Понад вісімдесят років після Сюрґюнліку голоси тих, кого колись намагалися змусити мовчати, продовжують звучати, через свідчення, пісню, солідарність і незгасну надію на те, що Крим та його народ одного дня знову житимуть вільно.

Надя Герелюк

НОВА СТОРІНКА ДИПЛОМАТІЇ МІЖ КАНАДОЮ ТА БЛИЗЬКИМ СХОДОМ: ВІЗИТ АНІТИ АНАНД ДО ОМАНУ

12 травня відбулася подія, що визначає новий вектор зовнішньої політики Оттави в регіоні Перської затоки. Міністерка закордонних справ Канади Аніта Ананд прибула з офіційним візитом до столиці Султанату Оман, міста Маскату. Цей крок став історичним, адже канадський очільник зовнішньополітичного відомства не відвідував Оман уже понад десять років. Візит тривав до 15 травня.

Головна мета місії полягає у зміцненні торговельних зв'язків, масштабуванні енергетичних проєктів та залученні надійних партнерів для забезпечення глобальної безпеки. Переговори відбулися на тлі серйозної геополітичної нестабільності, що робить Маскат стратегічно важливим вузлом для інтересів Канади.

Політичний діалог

Офіційна частина візиту розпочалася із зустрічі з міністром закордонних справ Оману, Саїдом Бадром бін Хамадом аль-Бусаїді. Головним політичним підсумком стало підписання Меморандуму про взаєморозуміння щодо політичних консультацій. Цей документ виводить двосторонні відносини, яким уже виповнилося понад 50 років, на новий рівень.

Укладений меморандум фактично запускає механізм регулярного та обов'язкового дипломатичного діалогу між Оттавою та Маскатом. Як зазначено у спільній заяві, сторони планують координувати позиції не лише щодо двостороннього порядку денного, але й у межах ключових міжнародних організацій, зокрема ООН та СОТ. Аніта Ананд окремо відзначила традиційну роль Оману як «прагматичного посередника» у складних конфліктах на Близькому Сході, підкресливши, що для Канади така експертиза є критично цінною.

Зелений перехід

Центральною практичною темою візиту стала детальна координація у сфері чистих технологій та енергетики. Аніта Ананд провела переговори з міністром енергетики та копалин Оману Салімом бін Нассером аль-Ауфі. Канада прагне інтегрувати свої бізнес-рішення у національну стратегію султанату «Oman Vision 2040», яка передбачає диверсифікацію економіки та масштабне зниження вуглецевого сліду.

Сьогодні канадські інжинірингові компанії вже розробляють та впроваджують масштабні проєкти з енергоефективності на оманських промислових об'єктах. Під час зустрічі пані Ананд наголосила, що Канада готова виступати довгостроковим та технологічно зрілим інвестором у видобуток критичних мінералів та розвиток водневої енергетики в Омані. Для закріплення домовленостей міністерка офіційно запросила уряду та бізнесову делегації Оману відвідати майбутній Global Energy Show, який пройде у червні 2026 року в Калгарі, а також Global Conference on Energy Efficiency у Монреалі.

Торговельні перспективи

Попри тривалу історію дипломатичних зв'язків, обсяги взаємної торгівлі між країнами історично залишалися помірними. Згідно з офіційними даними Міністерства глобальних справ Канади, за підсумками 2025 року двосторонній товарообіг зафіксований на позначці 222 мільйони канадських доларів. Канада експортує до Оману переважно промислове обладнання, зернові культури, високоточну електроніку та наукові інструменти. Своєю чергою, султанат постачає на канадський ринок алюміній, продукцію із заліза і сталі, а також пластикові вироби.

Сторони погодилися, що поточні показники не відображають реального економічного потенціалу партнерства. Переговори Ананд у Маскаті були спрямовані на усунення регуляторних бар'єрів для канадських інвесторів. Пріоритетними сферами для капіталовкладень визначено цифрову логістику та модернізацію портової інфраструктури Оману, спільні дослідження у вищій освіті та збільшення квот на

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443
Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com
Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік
Standard mail: \$125.00 на рік
США: \$150.00 на рік
Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіoproграма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

КАНАДА ПОТРЕБУЄ ПРАЦІВНИКІВ, АЛЕ НЕ ПОСПІШАЄ ДАВАТИ ЇМ СТАТУС ПОСТІЙНОГО ПРОЖИВАННЯ (PR)

Після місяців очікувань, чуток та активних обговорень багато тимчасових резидентів у Канаді сподівалися, що федеральний уряд нарешті оголосить нову програму TR to PR (Temporary Resident to Permanent Resident), реальний шлях до постійного проживання для людей, які вже працюють, живуть та будують своє майбутнє в країні. Особливо ці очікування посилювалися після численних заяв та натяків від Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC) про майбутню ініціативу для тимчасових працівників. Уряд неодноразово згадував про план пришвидшити перехід до permanent residence для 33,000 власників дозволів на роботу у 2026–2027 роках. Для багатьох це виглядало як підготовка до нової масштабної програми TR to PR, подібної до тієї, яку Канада вже запускала під час пандемії COVID-19. І саме тому останнє оголошення IRCC опубліковане 4 травня стало таким розчаруванням для великої кількості людей.

Попри очікування, IRCC фактично підтвердило: нової програми немає. IRCC не відкриває нового набору заяв, не створює окремої категорії та не запроваджує нового шляху до дозволу на постійне проживання (permanent residence). Натомість йдеться лише про пріоритетний та пришвидшений розгляд певних заяв на постійне проживання, які вже знаходяться в системі, зокрема для працівників у невеликих містах та сільських громадах. Ключова фраза в повідомленні IRCC звучить дуже показово: “you do not need to take any action” («вам не потрібно вчиняти жодних дій»). Саме так зазвичай комунікують пришвидшення розгляду

Ілюстративний зразок картки постійного резидента Канади.

вже існуючих справ, а не запуск нових імміграційних програм.

Поки увага багатьох була зосереджена на відсутності TR to PR pathway, менш помітною, але не менш важливою стала інша деталь. IRCC одночасно оприлюднило нову статистику, згідно з якою в Канаді зараз перебуває майже 1,5 мільйона тимчасових резидентів із чинними дозволами на роботу. На фоні цього Імміграційний план на 2026–2028 роки передбачає скорочення кількості нових тимчасових резидентів та відносно стабільний рівень прийому нових постійних резидентів. Фактично Канада опинилася в ситуації, коли кількість тимчасових працівників суттєво зросла, але нових масштабних шляхів для їх переходу на постійне проживання уряд не пропонує. Для багатьох це стало се-

рйозним розчаруванням. Особливо для тих, хто вже роками працює в Канаді, платить податки, інтегрувався у суспільство, створив сім'ю, придбав житло та будував своє життя з очікуванням, що з часом з'явиться окремий шанс отримати дозвіл на постійне проживання.

Після тривалих спекуляцій та активних дискусій результат виявився поверненням до вже знайомої моделі: Express Entry, провінційні програми (Provincial Nominee Programs) та обмежена кількість регіональних потоків. Безумовно, для певних працівників, чії справи вже подані, пришвидшений розгляд стане позитивною новиною. Але для великої кількості тимчасових резидентів, які шукають можливості залишитися в Канаді, зараз виникає інше питання: якщо не зараз — то коли і через

який шлях? І саме тут виникає найбільший контраст між очікуваннями та реальністю. Протягом останніх шести місяців уряд фактично створював враження, що нова програма для тимчасових працівників є лише питанням часу. Публічно звучали цифри про “33,000 workers”, заяви про підтримку тих, хто вже працює в Канаді, та меседжі про необхідність утримувати працівників у регіонах, де бракує робочої сили.

Багато людей сприйняли це як сигнал: Канада готує новий реальний шлях до permanent residence для тих, хто вже буде тут своє життя. Але фінальний результат виявився зовсім іншим. Не нова програма, не новий шанс і не новий TR to PR pathway, а лише пришвидшення розгляду окремих справ, які вже були в системі. Для сотень тисяч тимчасових резидентів це виглядає як дуже тривожний сигнал. Канада продовжує покладатися на тимчасову робочу силу, але водночас дедалі більше ускладнює можливість перейти до permanent residence. Людей заохочували приїжджати, працювати, інтегруватися та інвестувати своє майбутнє у Канаду. І тепер багато хто відчуває, що правила гри змінюються вже після того, як вони побудували тут своє життя. Останнє оголошення IRCC для багатьох прозвучало не як відкриття дверей, а як дуже ввічливе повідомлення про те, що двері залишаються зачиненими.

Ольга Сенишин
Імміграційна адвокатка CGS
Law у Торонто, яка
спеціалізується на питаннях
імміграційного та
біженського права

НОВА СТОРІНКА ДИПЛОМАТІЇ МІЖ КАНАДОЮ ТА БЛИЗЬКИМ СХОДОМ...

→ Закінчення з стор. 4

навчання оманських студентів у канадських університетах, а також поставки канадських технологій для очищення та опріснення води.

Безпека судноплавства

Окремим і надзвичайно гострим блоком переговорів стала регіональна безпека. Роль Оману у геополітичній архітектурі Близького Сходу важко переоцінити: країна контролює південне узбережжя Ормузької протоки, через яку проходить близько п'ятої частини світового обсягу нафти та зрідженого природного газу. З огляду на триваючу нестабільність у ширшому регіоні Близького Сходу та ризики для світових логістичних маршрутів, стабільність цього морського шляху є головним пріоритетом як для Оттави, так і для Маската.

Аніта Ананд та Саїд Бадр аль-Бусаїді детально обговорили заходи щодо забезпечення безперешкодного і безпечного проходження комерційних суден через протоку. Канадська сто-

Аніта Ананд з Бадр бін Хамад аль-Бусаїді
Photo: Canada's Foreign Policy – Global Affairs Canada

рона підтвердила відданість принципам міжнародного морського права та захисту цивільного судноплавства. Крім того, міністри торкнулися питань двостороннього оборонного співробітництва: Збройні сили Канади мають довгостроковий досвід використання портової інфраструктури Оману, а військові султанагу беруть участь у канадських програмах військового вишколу ще з 1980 року.

Перший за десять років візит канадського міністра закордонних справ до Оману продемонстрував, що Оттава прагне позбутися статусу пасивного спостерігача в Перській затоці. Підписання меморандуму та чітка фіксація інтересів у секторах чистої енергетики та регіональної безпеки закладають основу для формування прагматичного, орієнтованого на майбутнє партнерства. Для Канади Оману вдалося стати не просто торговим контрагентом, а надійним дипломатичним якорем у надскладному регіоні світу.

Олександра Чорна

ВІД ВІЙНИ ДО ВІДНОВЛЕННЯ: В ЕДМОНТОНІ ПОКАЗАЛИ ФІЛЬМ «ДРУГЕ ДИХАННЯ»

Документальний фільм «Друге дихання» (Second Wind) це нова українська стрічка, яка привернула міжнародну увагу на тему ветеранів війни, відновлення та людської стійкості.

Стрічка розповідає про групу українських військових, серед яких військові з ампутаціями, які відмовляються дозволити своїм пораненням визначати їхнє життя після повномасштабного вторгнення росії. Натомість вони беруть участь у надзвичайному фізичному та емоційному випробуванні, сходженні на гору Кіліманджаро, найвищу вершину Африки. Ця подорож стає водночас реальним підйомом і символічним актом повернення сили, ідентичності та життєвого сенсу після травматичних подій. Режисерка фільму Марія Кондакова.

В Едмонтоні відбувся показ цього документального фільму у театрі Мутарт при бібліотеці Стенлі Мілнер в Едмонтоні. Захід зібрав близько 200 глядачів. Подія стала не лише кінопоказом, а й важливою зустрічю громади, об'єднаної темою відновлення, підтримки та незламності українців.

Замість того, щоб зосереджуватися на бойових діях, фільм свідомо переносить увагу на те, що настає після виживання, тривалий процес реабілітації, адаптації та психологічного відновлення. У такому ракурсі фільм «Друге дихання» показує ветеранів не як жертв, а як активних людей, які відбудовують своє життя

Вадим Горенюк, організатор все-канадського туру фільму «Друге дихання»
Ліда Мігус, Олександр Педан, Олеся Луців-Андрійович, Лідія Василин, Владислав Шатіло «Шатя».

та підтримують одне одного через спільні труднощі й взаємну рішучість. Зрештою, фільм «Друге дихання» вирізняється як глибоко гуманістичний документальний фільм, що переосмислює наратив війни, від руйнування до відновлення, і підкреслює тиху, але потужну силу людей, які вчаться знову жити після немислимих втрат. Це не лише про фізичні випробування, а й символ внутрішнього відродження, повернення до життя та переосмислення власних можливостей.

Після показу відбулася жива благодійна частина заходу: гості взяли участь в аукціоні зі збору коштів на підтримку проекту «Друге дихання», який спрямований на реабілітацію

українських ветеранів. Далі відбулася відкрита панельна дискусія та сесія запитань і відповідей за участю: Олександра Педана — продюсера та ведучого проекту, Владислава «Шатя» Шатіло — героя фільму та ветерана, Олеси Луців-Андрійович — Голови Ліги Українок Канади та представниці Канадсько-Української Фундації. Модераторкою розмови виступила Лідія Василин, громадська діячка, членкиня ЛУ-окК та кореспондент «Гомону України». Обговорення торкалося тем реабілітації ветеранів, ролі суспільної підтримки та важливості міжнародної уваги до процесів відновлення після війни. Атмосфера зустрічі була щирою, відкритою та сповненою поваги до осо-

бистих історій учасників.

Організатори, творча команда «Казка Ентертейнмент» та всі, хто долучився до події, отримали щирі слова вдячності за реалізацію цієї важливої ініціативи, присвяченої підтримці українських ветеранів та їхньому поверненню до активного життя. Проекту «Друге дихання» побажали подальших успіхів, безпечної подорожі Канадою та здатності й надалі надихати глядачів у кожному місті, де він буде представлений. Стрічка вже сьогодні виконує важливу місію нагадує, що навіть після найтяжчих випробувань можливе нове дихання, новий рух і нова висота.

Надя Герелюк

ВІД БУКОВИНСЬКОГО ХЛОПЦЯ ДО ПОЛІТИКА КАНАДИ

Цьогоріч виповнюється 140 років від дня народження Андрія Шандра — людини, яка увійшла в історію як перший українець, обраний до провінційного парламенту Канади. Його життєвий шлях став прикладом того, як українські переселенці, прибувши до нової країни майже без нічого, зуміли не лише облаштувати своє життя, а й вплинути на політичний розвиток Канади.

Андрій Шандро народився 3 квітня 1886 року в буковинському селі Руська Банила. У дитинстві разом із родиною він вирушив до Канади під час першої хвилі української еміграції. Родина оселилася в Альберті, неподалік сучасного містечка Ендрю. Згодом поселення, де жили українські переселенці, отримало назву Шандро — вона збереглася до наших днів як нагадування про внесок цієї родини в історію провінції.

Історія Шандрів є частиною великої історії української діаспори в Канаді. Саме такі родини формували фундамент громади, яка згодом стала однією з найорганізованіших і найвпливовіших етнічних спільнот країни. Сьогодні в Альберті проживають сотні нащадків цієї родини, а музей у поселенні Шандро нагадує про нелегкі перші роки українських колоністів.

На відміну від багатьох переселенців, які присвячували себе фермерству, молодий Андрій обрав інший шлях. Він здобув освіту в Едмонтонському бізнес-коледжі та став федеральним інспектором земельних наділів. Ця посада дала йому не лише практичний досвід, а й розуміння державної системи, що стало основою для майбутньої політичної кар'єри.

Андрій Шандро.
Фото: Вікіпедія.

У 1913 році Андрій Шандро вперше балотувався до Законодавчої палати Альберти від Ліберальної партії. Він здобув перемогу завдяки потужній підтримці українських виборців, які вже тоді становили вагому частину населення округу. Однак

через судовий позов результати виборів було анульовано.

Та ця невдача не зламала молодого політика. Незабаром його політичну кар'єру перервала Перша світова війна. Шандро вступив до канадської армії й отримав звання лейтенанта, продемонструвавши вірність своїй новій батьківщині.

Після служби він повернувся до політики. У 1915 році знову взяв участь у виборах і цього разу здобув остаточну перемогу. Саме тоді Андрій Шандро став першим українцем, який реально закріпився в провінційній політиці Канади. Він працював у парламенті Альберти до 1921 року.

Його обрання мало символічне значення для всієї української громади. Це був доказ того, що українці не лише інтегрувалися в канадське суспільство, а й стали його активними творцями. Для тисяч переселенців це стало знаком: важка праця, освіта й громадська активність можуть відкрити шлях до найвищих суспільних посад.

Історія родини Шандрів отримала продовження і через століття. У 2019 році до Законодавчої палати Альберти був обраний Тайлер Шандро — внучатий племінник Андрія Шандра.

Життя Андрія Шандра — це більше, ніж історія однієї людини. Це історія української діаспори в Канаді: шлях від буковинського села до політичної еліти великої держави. Це нагадування про те, що сила громади починається з відваги перших переселенців, які не боялися будувати майбутнє на новій землі.

Михайло Гуцман

ВИШИВАНКА СИМВОЛ ЄДНОСТІ Й НЕЗЛАМНОСТІ

Цьогоріч українці в усьому світі відзначають особливу дату — 20-річчя Всесвітнього дня вишиванки. Свято, яке колись починалося як студентська ініціатива у Чернівцях, сьогодні об'єднує мільйони людей у понад ста країнах світу. Від Києва до Торонто, від Чернівців до Сіднея українці одягають вишиті сорочки не лише як елемент традиційного одягу, а як знак своєї ідентичності, пам'яті та незламності.

Про історію свята, його розвиток та нові сенси цього року на «Forum TV», розповіла засновниця Всесвітнього дня вишиванки Леся Воронюк.

Історія Дня вишиванки розпочалася двадцять років тому у Чернівецькому Національному Університеті. Тоді студентка Леся Воронюк запропонувала друзям одного дня прийти на навчання у вишитих сорочках.

«Я побачила на великій перерві свого друга у вишиванці. І подумала: чому б нам не обрати день, коли всі одягнуть вишиті сорочки?» — пригадує вона.

Тоді ніхто не міг уявити, що невелика студентська акція перетвориться на міжнародне культурне явище. Сьогодні Всесвітній день вишиванки відзначають українські громади на всіх континентах, а сама вишиванка стала одним із найвпізнаваніших символів України.

Особливістю свята є те, що його відзначають саме у третій четвер травня. За словами Воронюк, це рішення було свідомим: організатори хотіли, аби вишиванка стала частиною повсякденного життя, а не лише святковим або сценічним одягом.

«Ми обрали робочий день, щоб показати: вишиванку можна носити не тільки на урочистості. Це природна частина нашої культури й сучасного життя», — зазначає вона.

За два десятиліття змінилося не лише саме свято, а й ставлення українців до власної культури. Якщо на початку 2000-х вишиванка для багатьох асоціювалася лише з фольклором або сільськими традиціями, то сьогодні вона стала модним, сучасним та глибоко символічним елементом національної ідентичності.

Леся Воронюк каже, що знає багатьох людей, які колись категорично відмовлялися носити вишивані сорочки, вважаючи їх «немодними». Згодом саме ці люди почали збирати цілі колекції вишиванок і пишатися своїм корінням.

«Коли одягаш вишиванку — почувашся інакше. Вона додає впевненості, сили, відчуття приналежності», — говорить засновниця свята.

За останні роки День вишиванки став не просто культурною акцією, а й проявом громадянської позиції. Після початку повномасштабної війни українська вишиванка набула ще одного значення — символу спротиву та боротьби за свободу.

Цього року організатори свята започатковують нову ініціативу — «Вишита стрічка пам'яті». Її мета — вшанувати українських військових, які загинули, захищаючи Україну.

На алях слави, біля меморіальних дошок, у школах, університетах та

Леся Воронюк упорядниця етнографічного альбому «Нетлінні. Українські державні символи у народній вишивці та ткацтві».

громадах люди прикріплюватимуть вишиті стрічки як знак вдячності та пам'яті.

«Ми повинні пам'ятати завдяки чому вистояли і продовжуємо стояти. Жодне ім'я не повинно бути забуте», — наголошує Воронюк.

Вона переконана: навіть світлі свята під час війни не можуть бути повністю безтурботними. Для багатьох українців День вишиванки сьогодні пов'язаний не лише з радістю, а й із болем втрат. Саме тому тема пам'яті стає невід'ємною частиною сучасного українського суспільства.

Канада — одна з головних столиць Дня вишиванки

Особливу роль у популяризації свята відіграє українська діаспора. У Канаді День вишиванки давно став масштабною подією, яка об'єднує громади від Атлантики до Тихого океану.

У 2026 році основні святкування відбудуться 21 травня. Найбільші заходи традиційно проходять у Торонто за підтримки КУК-Торонто.

Однією з найвідоміших подій є «Вишивана хода» — масштабний парад українців у вишиванках, який щороку збирає тисячі учасників. Колони людей із синьо-жовтими пра-

Під час відзначення Дня вишиванки на парламентському пагорбі прем'єр-міністру Марку Карні подарували його першу вишиванку.

порами проходять вулицями міста до пам'ятника Лесі Українки що в Гай Парку (High Park), демонструючи єдність громади та підтримку України.

Не менш популярним став «Вишиваний вечір» — культурна подія з музикою, танцями та презентацією українських традицій. Також у Канаді проводять офіційні прийоми у парламенті, мистецькі виставки, концер-

тичність сильна, а сам народ — незламний.

Саме тому День вишиванки сьогодні є не лише святом традиції, а й «Ми один великий народ, який повинен вистояти, втримати державність, незалежність і свою ідентичність», — підкреслює Леся Воронюк.

Її слова особливо актуально звучать у час, коли мільйони українців змушені жити далеко від дому. Для ба-

Хода в День Вишиванки до пам'ятника Лесі Українки в Гай Парку.

ти, благодійні акції та флешмоби.

Для багатьох українців за кордоном вишиванка стала способом зберегти зв'язок із батьківщиною.

Одягаючи вишиванку, українці по всьому світу демонструють: українська культура жива, українська іден-

тальність сильна, а сам народ — незламний. Саме тому День вишиванки сьогодні є не лише святом традиції, а й «Ми один великий народ, який повинен вистояти, втримати державність, незалежність і свою ідентичність», — підкреслює Леся Воронюк.

Єдність — головна сила українців

Гасло цьогорічного Дня вишиванки — «20 років завдяки кожному з нас». Організатори свята наголошують: цей успіх став можливим лише тому, що мільйони людей у різних країнах підтримали ідею та зробили її частиною свого життя.

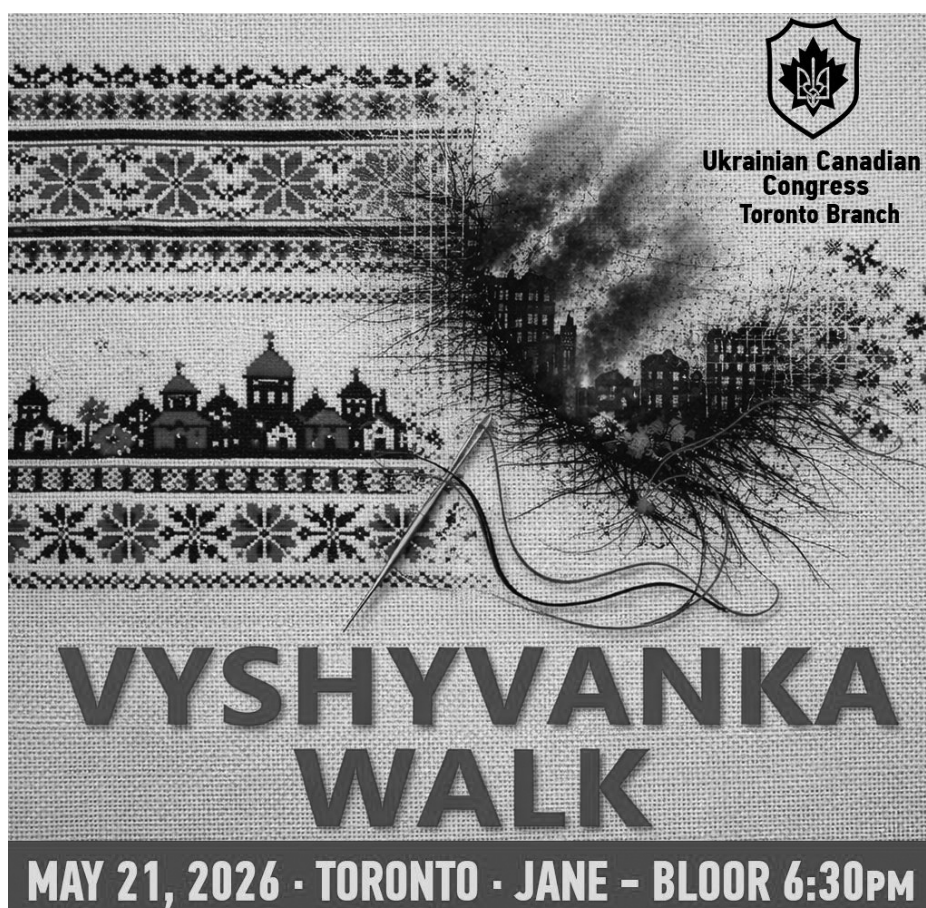
«Не було б цього свята без кожного українця, який одягнув вишиванку», — каже Воронюк.

Саме єдність сьогодні залишається головним посланням свята. Попри війну, труднощі та випробування, українці продовжують підтримувати одне одного та берегти власну культуру.

І коли у третій четвер травня люди в різних куточках світу одягають вишивані сорочки, вони демонструють не лише любов до традиції. Вони показують світові, що українська нація жива, сильна і здатна вистояти навіть у найтяжчі часи.

Михайло Гуцман

Фото: Ukrainian Canadian Congress — Toronto Branch / Facebook

A MESSAGE FROM YOUR LIBERAL MEMBERS OF CAUCUS | UN MESSAGE DE VOS DÉPUTÉS LIBÉRAUX DU CAUCUS

This year, on Vyshyvanka Day, the Liberal Caucus proudly joins Ukrainians in Canada and around the world in celebrating a symbol of resilience, identity, and freedom.

The vyshyvanka is more than traditional clothing, it is a powerful expression of Ukrainian culture, history, and national unity. As Ukraine continues to defend its sovereignty, democracy, and people against Russia's illegal war, Canada's support remains unwavering. Since the beginning of Russia's full-scale invasion, Canada has committed more than \$25.5 billion in military, humanitarian, financial, and development assistance to Ukraine.

Today is also an opportunity to recognize the important contributions of Ukrainian Canadians to communities across the country.

We proudly wear the vyshyvanka in solidarity and friendship, and reaffirm a simple message: **Canada stands with Ukraine.**

Cette année, à l'occasion de la Journée de la Vyshyvanka, le caucus libéral se joint fièrement aux Ukrainiens et Ukrainiennes du Canada et du monde entier pour célébrer un symbole de résilience, d'identité et de liberté.

La vyshyvanka est bien plus qu'un vêtement traditionnel: elle est une puissante expression de la culture, de l'histoire et de l'unité nationale ukrainiennes. Alors que l'Ukraine continue de défendre sa souveraineté, sa démocratie et sa population contre la guerre illégale menée par la Russie, le soutien du Canada demeure inébranlable. Depuis le début de l'invasion russe à grande échelle, le Canada a engagé plus de 25,5 milliards de dollars en aide militaire, humanitaire, financière et au développement pour l'Ukraine.

Cette journée est également l'occasion de reconnaître les importantes contributions des Canadiens et Canadiennes d'origine ukrainienne dans nos communautés partout au pays.

Nous portons fièrement la vyshyvanka en signe de solidarité et d'amitié, et réaffirmons un message simple: **le Canada est aux côtés de l'Ukraine.**

З Днем Вишиванки! Слава Україні!

Hon. Anita Anand, M.P.
Anita Vandenbeld, M.P.
Annie Koutrakis, M.P.
Brendan Hanley, M.P.
Chi Nguyen, M.P.
Hon. Judy Sgro, M.P.
Hon. Ahmed Hussen, M.P.
Hon. Helena Jaczek, M.P.
Hon. Gregor Robertson, M.P.

Hon. Randeep Sarai, M.P.
Hon. Bardish Chagger, M.P.
James Maloney, M.P.
Hon. Ali Ehsassi, M.P.
Hon. Julie Dabrusin, M.P.
Julie Dzerowicz, M.P.
Madeleine Chenette, M.P.
Marie-France Lalonde, M.P.
Maggie Chi, M.P.

Ernie Klassen, M.P.
Juanita Nathan, M.P.
Karim Bardeesy, M.P.
Ron McKinnon, M.P.
Sameer Zuberi, M.P.
Ryan Turnbull, M.P.
Hon. Jenna Suds, M.P.
Wade Grant, M.P.
Yasir Naqvi, M.P.

Parm Bains, M.P.
Sameer Zuberi, M.P.
Taleeb Noormohamed, M.P.
Hon. Jonathan Wilkinson, M.P.
Hon. David McGuinty, M.P.
Hon. Stephen Fuhr, M.P.
Hon. Jill McKnight, M.P.
Hon. Eleanor Olszewski, M.P.

Saturday May 23
12 PM – 11 PM

Sunday May 24
12 PM – 7 PM

UKRAINE Pavilion

Dormition of the Mother of God
Ukrainian Catholic Church
3625 Cawthra Road, Mississauga

Приєднуйтеся до найбільшого мультикультурного фестивалю Канади, який прославляє яскраве різноманіття Міссісаґи! **23–24 травня** на вас чекає захоплива подорож культурними павільйонами, живі виступи, страви кухонь світу та багато іншого!

ADMISSION
Advanced Passport - \$10
At the door - \$15
Kids 12 & under - FREE

Advance tickets must be redeemed at the festival to obtain the official Carassauga Festival of Cultures Passport (valid for all pavilions).

ADVANCED PASSPORTS AVAILABLE AT:
Faith Hope and Love Pharmacy
Dainty Deli
The CakeSmith Inc.
Dormition of the Mother of God Ukrainian Catholic Church - Office

ФЕСТИВАЛЬ КАРАСАГА У МІССІСАЗІ

Фестиваль культур Карасаґа (Carassauga Festival of Cultures) — один із найбільших мультикультурних фестивалів Онтаріо, який щороку перетворює Міссісаґу на живу мозаїку культур, традицій і громад з усього світу. Протягом двох днів, 23 та 24 травня, місто приймає тисячі гостей, які мають унікальну можливість «подорожувати» різними культурами, не залишаючи меж міста.

Фестиваль побудований навколо концепції павільйонів: кожна громада представляє свою країну або регіон через мистецтво, музику, кухню, традиції та живе спілкування. Відвідувачі можуть обирати маршрути, відкривати нові культурні простори та знайомитися з багатонаціональним обличчям Канади. Одним із найяскравіших і найбільш очікуваних осередків цьогорічного фестивалю стане український павільйон, розташований у залі церкви Успіння Пресвятої Богородиці на вулиці Кавтра. Українська громада Міссісаґи традиційно готує насичену та емоційно сильну програму, яка поєднує сценічне мистецтво, гастрономію та живу народну культуру.

Гостей українського павільйону очікує справжнє культурне занурення. Сценічна програма включатиме виступи танцювальних груп, бандуристів, скрипалів, співаків, а також спортивних команд. Це не просто концерт, це багатогранна презентація укра-

їнської ідентичності, передана через музику, рух і традицію. Окремою родзинкою стане поєднання мистецтва з елементами інтерактиву: зокрема, конкурс із поїдання вареників, соціальні танці під супровід гурту «Плескач», а також показ тематичного фільму, що доповнить культурний контекст української присутності.

Не менш важливою частиною павільйону стане кухня. Відвідувачі зможуть скуштувати автентичні до-

машні страви, приготовані добровольцями церкви. Частина страв подаватиметься у форматі дегустаційних порцій, що дозволить гостям спробувати якомога більше смаків за один візит. Організатори також нагадують, що ще є можливість придбати фестивальні «паспорти», які відкривають доступ до всіх павільйонів Карасаґи (Carassauga). Окремою перевагою є транспортна доступність: власники білетів-паспортів та діти до 12 років можуть безкош-

товно користуватися як фестивальними автобусами, так і регулярними маршрутами міського транспорту MiWay у дні проведення події. Український павільйон у рамках Карасаґи це не лише культурна подія, а й простір зустрічі, пам'яті та присутності. Він щоразу нагадує про глибину української традиції та її органічне місце в багатокультурному канадському суспільстві.

Ганна Вівчарук

Група «Плескач»

ЗЕЛЕНСЬКИЙ І НОВА ДИПЛОМАТИЧНА РЕАЛЬНОСТЬ ДИСТАНЦІЮВАННЯ ВІД ВАШИНГТОНА

Оскільки Україна все більше покладається на власні сили, а мирні переговори фактично зупинені, президент Володимир Зеленський, схоже, поступово віддаляється від США як головного партнера.

Ця ситуація назривала вже давно. Понад рік тому, після інавгурації президента Трампа, у лютому 2025 року США перестали бути для України тим самим надійним союзником у війні проти Росії, яким були раніше. Тепер, схоже, президент Володимир Зеленський також починає дистанціюватися від цих відносин, поступово віддаляючи Україну від її колишнього головного союзника.

Можна назвати це своєрідним «пробним віддаленням», значною мірою спричиненим війною США та Ізраїлю з Іраном. Американські переговори щодо припинення війни в Україні фактично зупинилися ще наприкінці лютого, коли почалися перші удари по Тегерану. Відтоді, коли переговорний процес опинився на межі зриву, президент Зеленський публічно почав критикувати Сполучені Штати у спосіб, який ще рік

тому здавався б неможливим, тоді Україна балансувала між складною дипломатією та тиском адміністрації Трампа на швидке мирне врегулювання, вигідне росії.

Після початку війни в Ірані американські перемовники, за словами Зеленського, «не мали часу для України». Рішення США призупинити частину санкцій проти російської нафти у контексті іранського конфлікту він назвав таким, що створює у Кремля «відчуття безкарності». Також він зауважив, що адміністрація Трампа продовжує тиснути на Україну з вимогою територіальних поступок, тоді як тиск на Росію залишається недостатнім.

Наразі Україна, схоже, готується до довшої війни з Росією, яка розпочала повномасштабне вторгнення понад чотири роки тому, а також до майбутнього з меншою залежністю від американської допомоги.

Мирні переговори, за словами експертів, фактично зупинені. Україна дедалі активніше розвиває власне оборонне виробництво та шукає підтримки в інших регіонах світу. Ос-

таннями місяцями президент Зеленський активно зміцнює контакти з європейськими партнерами, зокрема Німеччиною та Італією, а також розвиває співпрацю у сфері безпеки з країнами Близького Сходу.

Шлях до можливого розриву зі США супроводжувався низкою політичних напружень і дипломатичних розчарувань. У перші місяці перебування на посаді Дональд Трамп та його команда публічно критикували Зеленського, а також неодноразово переосмислювали причини війни, що викликало різку реакцію Києва. Водночас обсяг американської підтримки України суттєво скоротився. Попри це, Україна довгий час утримувалася від різких заяв, намагаючись зберегти канали взаємодії з Вашингтоном, який продовжував надавати критично важливу розвідувальну інформацію та залишався потенційним посередником у переговорах.

Однак останні події свідчать про поступове зростання самостійності України, як у військовій, так і в дипломатичній сферах. Київ розширює

власне виробництво озброєння, розвиває дроніві технології та будує нові міжнародні оборонні партнерства. За словами українських дипломатів, країна вже значною мірою здатна забезпечувати себе власними ресурсами.

Водночас експерти наголошують, що найскладнішим для заміщення залишається американська розвідувальна підтримка та системи ППО, зокрема комплекс Патріот (Patriot), які відіграють ключову роль у захисті від російських ракетних атак. Попри напруженість у відносинах, Київ продовжує дипломатичну взаємодію зі США, розраховуючи на їхню участь у ключових процесах, зокрема у можливих домовленостях щодо обміну полоненими. Останні заяви американських посадовців, включно з представниками адміністрації Трампа, лише посилюють дискусії навколо ролі США у війні та подальшої підтримки України, що ще більше підштовхує Київ до стратегії більшої самостійності та диверсифікації міжнародних партнерств.

Надія Лемко

ЗБАНКРУТУВАТИ РОСІЮ

КАСПАРОВ СТВЕРДЖУЄ, ЩО ПЕРЕМОГА МОЖЛИВА ЛИШЕ ЧЕРЕЗ ЕКОНОМІЧНИЙ КРАХ ЯК ІМПЕРСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Гаррі Каспаров один із найвидатніших шахістів в історії. Сьогодні він є активним захисником демократії та рішучим опонентом Володимира Путіна і його режиму. Шахи це наперед стратегія, і їх часто називають найпопулярнішою у світі «військовою грою». Каспаров розглядає їх як поєднання мистецтва, наукової підготовки та психологічної боротьби, спрямованої на виснаження розумових ресурсів суперника.

Нинішню війну між Росією та Україною, за шаховою термінологією, можна назвати «патовою ситуацією», коли жодна зі сторін не може здобути перемогу. Очевидною метою є досягнення «шаху і мату», коли король перебуває під атакою, не має безпечних ходів і не може захиститися. У контексті російської війни Каспаров вважає, що єдиний шлях до «мату» це доведення Росії до банкрутства. На його думку, це стане перемогою не лише України, а й усього світу, адже лише так можна припинити російський імперіалізм.

Багато хто сподівається на усунення Путіна, однак Каспаров стверджує, що його, найімовірніше, замінить інший представник так званих «силовиків» впливового кола осіб із силових структур, які фактично контролюють державу. Війна складається для Путіна невдало, тому серед еліт уже триває боротьба за владу, але це, на його думку, не завершить конфлікт. Інший експерт, колишній російський дипломат Борис Бондарев, який покинув Росію після початку повномасштабного вторгнення, вважає, що будь-який наступник Путіна

Роман Дубчак та Гаррі Каспаров у Торонто під час гала-вечора «Нагорода Тризуб» в Художній Галереї Онтаріо (AGO).
Photo: Facebook of Tryzub Awards

може виявитися ще гіршим через характер правлячої еліти та глибоку ідеологічну обробку системи.

Росію, за словами Каспарова, необхідно перемогти, щоб знищити те, що він називає її «імперським вірусом» — токсичний націоналізм. «Україна має перемогти, а Росія програти. Перемога України є критично важливою. Йдеться не лише про Путіна і не лише про часткове вирішення питання територій», — зазначив він в інтерв'ю. «У 1991 році Україна змінила історію. Її Майдан повернув країну на Захід, і сьогодні вона стала військовою потугою. З 2022 року Україна є духовним лідером західного світу, і вона має знищити цей імперський вірус».

Протягом багатьох років українці проводили масові протести, ризикуючи життям, щоб вирватися з-під російського домінування. У 1991

році Україна першою з радянських республік вийшла зі складу СРСР, після чого її приклад наслідували інші. Однак Путін прагне відновити імперію і розпочав війну проти України, яка обрала європейський шлях розвитку. Він і надалі намагається тиснути на інші колишні радянські республіки. Так, 10 травня він попередив Вірменію відмовитися від курсу на зближення з Європейським Союзом, заявивши про можливий «український сценарій» у разі європейської орієнтації.

Інші пострадянські держави, усвідомлюючи імперські амбіції Москви, намагаються уникати прямої конфронтації. Бондарев вважає, що переговорний підхід президента США Дональда Трампа щодо завершення війни є контрпродуктивним, оскільки прагнення швидкої угоди дозволяє Кремлю використовувати мирні ініціативи у власних інтересах. На його думку, відсутність чітких моральних і стратегічних важелів впливу лише зміцнює позиції Путіна і підштовхує його продовжувати війну.

Путін переконаний, що зможе пережити Захід і дочекатися виснаження його підтримки України. Більше того, внутрішні суперечності на Заході, зокрема між союзниками, грають йому на руку. Водночас, як зазначає Бондарев, без цієї роз'єднаності війна могла б уже завершитися, адже Росія слабша, ніж здається. Каспаров підсумовує ситуацію так: «На п'ятому році так званої триденної «спеціальної операції» Росія опинилася в безвихідній війні, тоді як цілі

постійно змінюються». На його думку, Росія вже рухається до банкрутства, але цей процес можна пришвидшити. Для цього необхідно посилити удари по її енергетичній інфраструктурі, перекрити «тіньовий флот» експорту нафти, конфіскувати російські активи за кордоном і посилити санкції проти країн, які продовжують купувати російську нафту та підтримувати її військову машину.

Усередині Росії зростає напруження. Економічні проблеми посилюють невдоволення як серед населення, так і серед еліт. Повідомляється про конфлікти між силовими структурами, відповідальними за безпеку керівництва. Також з'являються ознаки боротьби за владу на тлі арештів у колі колишнього міністра оборони Сергія Шойгу.

Інші аналітичні центри, зокрема Інститут вивчення війни у Вашингтоні, зазначають, що одним із головних ризиків для режиму є демобілізовані військові. Сотні тисяч колишніх солдатів, зокрема колишні ув'язнені, завербовані на війну, сприяють зростанню злочинності та соціальної нестабільності. Подібні процеси після радянської війни в Афганістані також прискорили розпад СРСР. Каспаров переконаний, що Україна має перемогти, щоб покласти край російській імперії та знищити цей «вірус». Лише поразка Росії та її економічний крах, на його думку, унеможливають повернення нового Путіна та нової імперської політики.

Даєн Френсіс

КИЇВ РОЗШИРЮЄ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ СЕРЕД КОРИННИХ НАРОДІВ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У РОСІЇ

30 квітня Верховна Рада України схвалила законодавство про створення спеціальної комісії, яка має визначити подальші кроки України щодо «деімперіалізації» Російської Федерації шляхом підтримки та взаємодії з національними рухами малих та корінних народів Російської Федерації. (Верховна Рада, 30 квітня; Антиімперський Блок Народів, 1 травня). Зусилля Києва щодо співпраці з неросійськими етнічними народами в Росії та активістами, які були змушені виїхати з країни, привертало значно менше уваги, ніж використання Україною дронів проти російського агресора. Однак, оскільки війна Росії проти України затягується, Київ, схоже, готується активізувати та розширити ці ініціативи. (Межа, 30 квітня).

Київ давно виявляє інтерес до етнічно української громади у межах Росії, а також до інших неросійських народів, які зазнавали утисків з боку Москви, розглядаючи їх як союзників у власній боротьбі проти російського імперіалізму. Після анексії українського Криму у 2014 році, та особливо після початку повномасштабного вторгнення у 2022 році, ці настрої лише посилювалися. Українські парламентарі та посадовці дедалі активніше налагоджують контакти з неросійськими групами в Росії, пропонуючи підтримку їхнім прагненням та безпечний притулок для етнічних активістів-емігрантів. Водночас їм надаються можливості для проходження підготовки та створення військових підрозділів, які воюють разом з українцями проти Росії. (Детальний і ґрунтовно документований огляд дій Києва можна знайти на огляди Jamestown Foundation 24 червня 2025 року.)

Після тривалих затримок між заявами про наміри та реальними кроками Україна, схоже, готова активізувати цю політику в надії, що спів-

праця з неросійськими народами змусить Москву сісти за стіл переговорів. Інакше продовження війни може лише збільшити ризики дезінтеграції Росії. У довгостроковій перспективі українці сподіваються, що такі дії допоможуть перетворити простір на схід від України на державу або групу держав, здатних мирно співіснувати з Києвом (Window on Eurasia, 12 квітня 2025 року).

Новий закон Верховної Ради не містить конкретних планів щодо подальших дій Києва. Однак ця комісія, ймовірно, використовуватиме напрацювання інших парламентських груп, які вже працювали над цією політикою. Серед таких ініціатив: створення етнічних підрозділів із представників неросійських народів, які воюють разом з українською армією проти російських загарбників, офіційна підтримка Україною питань, важливих для цих народів, а також надання притулку етнічним активістам, змушеним залишити свої батьківщини.

Київ також продовжує підтримувати спеціальні програми підготовки молодих етнічних активістів із неросійських регіонів Російської Федерації та заохочує інші держави наслідувати цей приклад. Українські посадовці сприяють співпраці між неросійськими активістами та російськими емігрантами в надії зробити останніх більш прихильними до прагнень неросійських народів, а також розширити висвітлення подій у неросійських регіонах Російської Федерації — територіях, які часто залишаються поза увагою західних медіа або подаються крізь призму російської пропаганди.

Усі ці зусилля переважно очолювали парламентарі, а не представники виконавчої влади. Водночас президент України Володимир Зеленський неодноразово висловлював підтримку таким ініціативам. Через це український уряд інколи відставав від по-

зицій депутатів Верховної Ради, оскільки змушений враховувати безпосередні наслідки своїх дій. Причини цього є типовими для демократичних держав: парламенти можуть просувати радикальніші ідеї, тоді як уряди підтримують їх або діють обережніше залежно від поточних національних інтересів. Саме тому реальні кроки України у цій сфері часто розглядаються як окремі ініціативи, а не як центральна державна політика, через що вони не привертують належної уваги медіа.

Однак нинішній розвиток подій дедалі більше підштовхує українську владу до реалізації саме того курсу, на якому наполягають парламентарі. Це може здивувати тих, хто вважає, що Україна втратила підтримку серед неросійських народів через удари дронів по їхніх територіях. Насправді ситуація, ймовірно, є протилежною. Українські удари по російських цілях у неросійських регіонах не лише демонструють, наскільки ці народи стали заручниками російської політики, але й показують, що Москва не бажає або не здатна їх захистити. Це, своєю чергою, може зробити їх більш готовими виступати проти Кремля. У такому контексті атаки українських дронів та розширення контактів Києва з неросійськими народами всередині Російської Федерації взаємно підсилюють одне одного.

Саме це, ймовірно, стало головною причиною, чому Верховна Рада створила цю комісію саме зараз, після багатьох місяців затримок. Водночас існує щонайменше ще п'ять причин, значення яких останнім часом лише зросло.

По-перше, Україна дійшла до висновку, що їй вигідно демонструвати світові, що Росія є імперією, і що для досягнення миру, не лише в Україні, але й ширше, ця імперія по-

винна бути трансформована або зруйнована.

По-друге, створення цієї комісії посилить побоювання у Москві щодо можливого хаосу та дезінтеграції Росії, змушуючи Кремль перекидати ресурси на протидію таким процесам.

По-третє, хоча підтримка Україною прав неросійських народів може посилити підтримку Путіна серед частини етнічних росіян, вона водночас може ще більше послабити його позиції у неросійських регіонах і навіть переконати дедалі більше росіян у необхідності нового підходу до управління державою.

По-четверте, в умовах посилення репресій у Росії дедалі більше представників неросійських народів можуть чинити опір або вирушати до України, щоб допомогти у боротьбі проти Путіна, процес, який у Москві вже сприймають як потенційну загрозу розпаду держави.

По-п'яте, і це, без сумніву, є головним занепокоєнням Києва нині, коли війна Путіна проти України триває вже п'ятий рік, усі ці фактори разом можуть створити додатковий тиск як усередині Російської Федерації, так і за її межами, змушуючи Путіна завершити війну, аби уникнути руйнівних наслідків для самої Росії.

Таким чином, те, що на перший погляд може виглядати як незначний парламентський крок у Києві, згодом може виявитися не менш важливим, ніж українські удари дронами по Російській Федерації. Більше того, дедалі більше людей, як у Росії, так і за її межами, можуть дійти висновку, що атаки українських дронів і розширення контактів Києва з неросійськими народами Росії є фактично двома сторонами однієї політики.

Пол Гобл
Jamestown Foundation

УКРАЇНА ПОВЕРНУЛА ЩЕ 205 ЗАХИСНИКІВ: ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ ЕТАП ВЕЛИКОГО ОБМІНУ З РФ

У п'ятницю 15 травня Україна та Росія провели обмін полоненими, під час якого вдалося повернути 205 українських громадян.

Пряма мова: "Вдома 205 українців. Сьогодні з російського полону повертаються воїни Збройних сил України, Національної гвардії та Державної прикордонної служби. Це перший етап обміну 1000 на 1000.

Серед звільнених рядові, сержанти та офіцери. Більшість із них перебували в російському полоні ще з 2022 року. Захищали Україну в Маріуполі і "Азовсталь", на Донецькому, Луганському, Харківському, Херсонському, Запорізькому, Сумському, Київському напрямках та ЧАЕС".

У Координаті зазначають, що практично усі звільнені сьогодні військовослужбовці пробули в полоні 4 роки. Більшість з них були понево-

лені під час оборони Маріуполя. Саме тривалість перебування в полоні є ключовим принципом формування списків обмінів "1000 на 1000", – вказано в повідомленні.

Окрім солдатів та сержантів вда-

лося повернути додому більше півсотні офіцерів.

Серед звільнених сьогодні є нацгвардієць, що потрапив в полон на ЧАЕС.

Наймолодшому звільненому обо-

ронцю виповнився 21 рік, найстаршому – 62 роки.

Загалом на Батьківщину повертаються українці, що воювали на Донецькому, Луганському, Харківському, Херсонському, Запорізькому, Сумському та Київському напрямках.

Визволені захисники будуть доставлені до медичних центрів для проходження всіх необхідних обстежень, подальшого лікування та медичної реабілітації. Вони будуть забезпечені необхідною допомогою, отримають документи та належні грошові виплати.

«Українська Правда»
Джерело: Президент Володимир Зеленський у соцмережах, Координаційний штаб із питань поводження з військовополоненими, Міноборони

ВКРАДЕНЕ МАЙБУТНЄ: ЯК СВІТ НАМАГАЄТЬСЯ ПОВЕРНУТИ ДЕПОРТОВАНИХ РОСІЄЮ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

«Незалежно від того, перебуваєте ви за кілька кілометрів чи за 10 000 кілометрів від України, біль, заподіяний українським дітям, не залишає байдужим нікого». Цими словами у Брюсселі Високий представник ЄС Кая Каллас відкрила третє засідання Міжнародної коаліції за повернення українських дітей. Захід, що відбувся 11 травня, зібрав представників 63 країн та міжнародних організацій. Головна мета: трансформація політичних заяв у конкретні механізми порятунку.

За офіційними даними, понад 20 500 українських дітей були примусово депортовані або незаконно переміщені Росією. Проте правозахисники та дипломати наголошують: реальна кількість неповнолітніх під прямим російським контролем в окупації та на території РФ сягає 1,6 мільйона. Для багатьох присутніх у залі ця трагедія стала глибоко особистою. Каллас згадала свою розмову з 14-річним сином про депортованих українських дітей напередодні Дня матері: «Він сказав мені: "Мамо, у моїй школі навчається 1 000 дітей." Тобто 20 000 депортованих — це 20 повністю заповнених шкіл. Це величезна кількість».

Стирання ідентичності

Російська Федерація намагається подати свої дії як «гуманітарну евакуацію». Проте учасники брюссельської зустрічі одностайно підкреслили: у Росії не існує жодної державної системи для репатріації чи повернення дітей батькам. Натомість у таборах, установах та на окупованих територіях розгорнуто масштабну систему примусової асиміляції та індоктринації. Дітям змінюють імена, видають російські паспорти, забороняють спілкуватися рідною мовою, залучають до воєнізованих організацій на кшталт «козачих об'єднань» та навчають ненавидіти власну батьківщину.

«Це не просто окремі інциденти чи супутня шкода війни. Це структурована, свідомо та спланована на найвищому рівні державна політика, схвалена особисто Путіним, яка має ознаки геноциду згідно з міжнародним правом», — наголосила Каллас.

На засіданні виступила Уповноважена Генерального секретаря ООН з питань дітей та збройних конфліктів Ванесса Фрейзер. Вона щойно повернулася з місії до Києва та Москви, а також відвідала прифронтовий Белгород. Фрейзер підтвердила, що передала російській стороні детальний список конкретних справ, отриманий від української влади, з вимогою надати інформацію про місцеперебування дітей та забезпечити возз'єднання родин. ООН наполягає на створенні повністю незалежного міжнародного механізму для пошуку та верифікації.

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга виступив із надзвичайно відвертою та жорсткою промовою. Він зауважив, що на шляху до зали засідань делегати проходили повз виставку «Порожні ліжка», яка демонструє масштаб викраденого дитинства.

«Для нас в Україні це не мистецтво. Це жахлива реальність. Усі ці виставки, заходи та зустрічі мають абсолютно нульове значення, якщо вони не приносять реальних результатів. Нам вдалося повернути трохи більше ніж 2 000 дітей. Але це було зроблено не завдяки міжнародним механізмам, а радше всупереч їхньому провалу», — заявив Сибіга.

Український міністр підкреслив, що доля викрадених дітей ніколи не стане предметом компромісу чи політичного торгу. Росія вже неодноразово пропонувала включити дітей до списків на обмін, проте офіційний

«Ви можете переміщувати дітей, можете змінювати їхні імена, але ви не зможете стерти їхню ідентичність. Світ матиме неспростовні докази», — наголосив він.

Санкційний тиск: Європейський Союз розширив санкційні списки, додавши туди ще 23 особи. Загалом під обмеженнями ЄС уже перебувають 103 особи та компанії. Нові санкції стосуються директорів та працівників таборів, де утримують дітей, організацій, що займаються forced transfer (примусовим переміщенням), та установ, які проводять милітаризоване навчання українських неповнолітніх. Велика Британія та Канада також оголосили про синхронне запровадження своїх найбільших пакетів обмежень. Україна додатково закликала запровадити повну заборону на в'їзд до цивілізованих країн для всіх російських родин, які незаконно усиновили викрадених дітей.

психологічними травмами, зазнавши жорстокого ідеологічного тиску.

Європейська комісія спрямувала близько 50 мільйонів євро на підтримку української реформи Better Care. Головним принципом програми є повна відмова від інтернатів на користь сімейних форм виховання для повернутих сиріт. Директор ЮНІСЕФ Тед Чайбан підтвердив, що станом на весну спільними зусиллями вдалося охопити комплексними послугами з реінтеграції понад 1 000 дітей. Водночас Португалія надає допомогу, навчаючи українських військових психологів специфіці роботи з жертвами депортації.

Розширення коаліції

Міжнародна коаліція продовжує рости. Під час засідання було офіційно оголошено про приєднання до її складу Швейцарії, Кіпру, Панами

Кая Каллас, Андрій Сибіга, Аніта Ананд та Марта Кос.

Київ категорично відкидає таку логіку, зазначаючи, що свобода дітей має бути безумовною. Повернення кожної дитини має стати головним пунктом будь-якої майбутньої мирної угоди.

Сибіга підкреслив історичну тяглість жахів депортації дітей, навівши паралель з минулим. Більше ніж 80 років тому нацистська Німеччина так само депортувала українських підлітків до концтаборів. Тоді в Бельгії героїчний напад на 20-й конвой зміг зупинити ешелон смерті. «Сьогодні ми повинні зупинити цей конвой знову», — закликав міністр.

Практичний внесок

Попри критику, міжнародні партнери презентували низку нових інструментів для прискорення темпів репатріації.

Цифровізація та ДНК-верифікація: міністр закордонних справ Нідерландів Том Берендсен оголосив про виділення додаткових 2 мільйонів євро для програми ПРООН. Проект передбачає використання експрес-тестів ДНК для беззаперечного доведення родинних зв'язків депортованих дітей.

Фінансова допомога: Німеччина виділила додаткові 1,4 мільйона євро для фінансування української благодійної організації Save Ukraine, яка безпосередньо займається евакуацією та психосоціальною підтримкою родин. Сполучені Штати Америки через представника Держдепартаменту Райлі Барнса оголосили про запуск масштабної програми на 25 мільйонів доларів для системної розбудови спроможностей українського громадянського суспільства у сфері пошуку та реабілітації дітей. Литва підписала з Україною спільну декларацію та виділила понад 10 мільйонів євро, зокрема на відбудову Центру повернення дітей у Боярці та реабілітаційного відділення у Львові. Франція профінансувала відкриття вже третього Центру захисту прав дитини, який запрацює у Черкасах (попередні два відкрилися у Харкові та Дніпрі).

Наслідки повернення

Учасники коаліції звернули особливу увагу на те, що фізичне повернення дитини на підконтрольну Україні територію не є кінцевою точкою. Діти повертаються з глибокими

та Монако. Наразі організація налічує майже 50 держав-членів.

Окрему унікальну роль відіграє Катар. Міністр міжнародного співробітництва Катару Мар'ям аль-Міснад поділилася деталями закритих гуманітарних медіацій між Києвом та Москвою. Завдяки 14 успішним катарським операціям та координації з Червоним Хрестом безпосередньо до родин вдалося повернути 87 дітей. Доха також приймає ці родини на повну медичну та психологічну реабілітацію.

Уряди країн, які самі пережили трагедії минулого, висловили особливу солідарність. Міністр закордонних справ Кіпру Константінос Комбос емоційно нагадав, що його країна досі шукає дітей, які зникли безвісти під час турецького вторгнення 1974 року.

«Для нас це не гіпотетичний сценарій, це наша жива незагоєна рана», — наголосив він.

Представник Боснії і Герцеговини Ельмедін Конакович згадав 1 601 дитину, вбиту під час трирічної облоги Сараєва.

«КРЕМНІЄВА ДОЛИНА ВІЙНИ»: ЧОМУ ПЕНТАГОН ВІДПРАВЛЯЄ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ В ОКОПИ УКРАЇНИ

Світова військова наука переживає найбільш фундаментальний зсув із часів появи ядерної зброї. Епоха, коли домінування на полі бою визначалося кількістю важких танків та стратегічної авіації, стрімко відходить у минуле. На зміну їй прийшла війна високотехнологічних алгоритмів, штучного інтелекту та мільйонів безпілотних апаратів. Розуміючи це, Міністерство оборони США пішло на безпрецедентний крок:

офіційно направило діючих американських військових фахівців безпосередньо в Україну для детального вивчення досвіду безпілотної та протидронної боротьби.

Цю сенсаційну інформацію під час слухань у профільному комітеті Сенату підтвердив очільник Пентагону Піт Гегсет. Нова стратегія свідчить про те, що тепер не лише Україна переймає західні військові стандарти, а й найпотужніша армія світу екстрено навчається в українських захисників.

Навіщо Пентагону український досвід?

Під час урядових слухань лідер республіканської меншості в Сенаті Мітч Макконнелл чітко й лаконічно сформулював сучасне становище України, назвавши її «Кремнієвою долиною війни». Сполучені Штати, рідкі військово-промислові гіганти роками створювали дорогі та громіздкі системи оборони, виявилися частково неготовими до викликів ультратрадиційної та масової роботизованої війни.

Міністр оборони США Піт Гегсет заявив сенаторам, що особисто затвердив наказ про відрядження додаткового американського військового персоналу до України. Мета цієї місії проста: перебувати якомога ближче до реального театру бойових дій.

«Я особисто схвалив направлення туди додаткового персоналу, щоб вивчати це поле бою дронів – як у наступальних, так і в оборонних аспектах, – аби ми засвоїли всі можливі уроки цього конфлікту й у режимі

SEA BABY – український морський дрон, який змінив правила війни на Чорному морі. Фото: (United24)

реального часу впроваджували їх у те, як ми обороняємося та ведемо наступальні дії в епоху, коли домінування дронів є необхідністю», — наголосив очільник Пентагону.

Американські аналітики відкрито визнають, що у Вашингтоні тривалий час панувала недовіра та упередженість щодо якості українських військових технологій. Видання Axios раніше повідомляло, що свого часу Білий дім навіть відхилив пропозицію Києва поділитися інноваційними технологіями перехоплення безпілотників. Проте сьогодні, коли американські бази на Близькому Сході регулярно зазнають атак з боку проіранських угруповань, які використовують дешеві дрони-камікадзе типу «Шахед», позиція Вашингтона кардинально змінилася. США гостро потребують українських тактичних рішень, щоб захистити власну глобальну інфраструктуру.

«Drone Deal»

Паралельно з присутністю американських спостерігачів на полі бою, Вашингтон і Київ вийшли на фінішну пряму в підготовці масштабного юридичного та промислового союзу. За інформацією телеканалу CBS News, уряди двох країн уже розробили детальний проект спільного меморандуму, що закладає фунда-

мент майбутньої великої оборонної угоди у сфері безпілотних систем.

В основі цих переговорів лежить глобальна ініціатива «Drone Deal» (Дронова угода), яку українська сторона запропонувала США. Це амбітний п'ятирічний план із загальним бюджетом у 50 мільярдів доларів, який передбачає спільне розгортання виробничих потужностей для щорічного випуску до 10 мільйонів безпілотних одиниць різних типів.

Пріоритетними напрямками співпраці, які найбільше цікавлять американську сторону, є наступні:

Морські автономні дрони (Magura/Sea Baby): технології, що дозволили Україні фактично знищити домінування Чорноморського флоту РФ без наявності власного класичного військово-морського флоту. Ці напрацювання Пентагон планує адаптувати для можливих сценаріїв протистояння у Тихоокеанському регіоні.

Далекобійні ударні БпЛА: українські літаки-камікадзе, здатні долати тисячі кілометрів углиб ворожої території в умовах жорсткого радіоелектронного придушення.

Дрони-перехоплювачі штучного інтелекту: безпілотники, які здатні самостійно ідентифікувати, наздоганяти та знищувати повітряні цілі в небі, економлячи дорогі зенітні ракети західних комплексів ППО.

Українська «стіна дронів»

Зміна парадигми вже безпосередньо впливає на планування оборонного бюджету США. Сенатор-демократ Кріс Кунс під час слухань прямо заявив, що Україна стала безумовним світовим лідером оборонних технологій. Як наслідок, Пентагон переорієнтовує мільярдні фінансові потоки на розвиток роїв БпЛА та засобів радіоелектронної боротьби (РЕБ). У рамках нового фінансового планування, американське командування вимагає, щоб уже найближчим часом кожен піхотний підрозділ США армії був штатно укомплектований недорогими розвідувальними та ударними квадрокоптерами.

Поки американські військові інтегрують перші звіти з українського фронту, сама Україна готується до масштабного практичного випробування новітньої оборонної концепції: так званої «стіни дронів». Йдеться про розгортання інтегрованої системи, розробленої технологічними компаніями, яка складається з мережі сотень автономних безпілотників, об'єднаних єдиною системою ШІ. Цей «розумний щит» здатний утворювати динамічну повітряну завісу, перехоплюючи ворожі «Шахеда» та кориговані авіаційні бомби (КАБ) ще на підльоті до оборонних ліній.

Пряма присутність офіцерів Пентагону в Україні з метою навчання це потужний політичний та військовий маркер. Сполучені Штати остаточно усвідомили, що теоретичні моделі західних військових академій безсилі проти технологічних реалій сучасної війни на виснаження.

Україна, своєю чергою, успішно конвертує свій унікальний, кривавий, але безцінний бойовий досвід у геополітичний вплив та довгострокові інвестиції. Спільна робота над безпілотними системами не просто допомагає ЗСУ стримувати агресора прямо зараз, а й закладає фундамент для нової архітектури глобальної безпеки, де українські технології захищатимуть не лише Київ, а й Вашингтон.

Галина Янишин

ВКРАДЕНЕ МАЙБУТНЄ:

➔ Закінчення з стор. 12

«Ця пам'ять дає особливу вагу нашому сьогоднішньому посланню: жодна дитина не має бути забута», — сказав він.

Допомога Канади

Міністр закордонних справ Канади Аніта Ананд підтвердила, що Оттава залишається непохитним сопредставником коаліції та ратифікувала конвенцію про створення Міжнародної комісії з розгляду претензій для України, щоб забезпечити компенсації за шкоду, завдану Росією.

Вона оголосила про виділення додаткових 3,4 мільйона доларів (загальна сума сягнула 4,8 млн доларів) для підтримки Моніторингової місії ООН з прав людини в Україні до кінця 2027 року. Також фінансові внески зробили інші партнери, зокрема Латвія, яка додатково виділила 100 000 євро для процесів документування воєнних злочинів та ідентифікації локацій перебування неповнолітніх.

Наступним стратегічним етапом стане велика Міністерська конференція, яка відбудеться 28–29 вересня 2026 року в Торонто. Цей захід буде присвячений не лише проміжному аудиту повернення дітей, а й ширшому колу гуманітарних пи-

тань: репатріації незаконно затриманих Росією українських цивільних громадян та військовополонених.

Та варто пам'ятати, що час грає проти України. «Кожен додатковий місяць під окупацією означає більше тиску, більше промивання мізків, більше російської пропаганди та насильницької асиміляції нашого майбутнього», — зазначила заступниця міністра закордонних справ України Мар'яна Беца.

Отож, світ має діяти швидше, адже гасла та висловлення емпатії не здатні повернути викрадених дітей додому.

Олександра Чорна

ХРИСТОС ВОСКРЕС – ВОСКРЕСЛА З НИМ ВЕСНА!

Учасники молитовної групи «Діти Святої Вервиці» при виконанні програми.

У неділю, 3 травня учасники молитовної групи «Діти Святої Вервиці», що діє при церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Міссісазі завітали до Будинку з Серцем - Осередку Опіки (60 Richview Rd, Торонто).

Організатори цієї зустрічі, натхненні радістю Воскресіння, поєднали у своєму виступі християнські пісні і

християнську поезію.

Як було зазначено у вступному слові «цей виступ – це дар любові, це поклін і подяка Господу нашому Ісусу Христу і Матері Божій».

*«Великодніми піснями
Звеселяймо Божий світ,
Щоб почула за морями
Україна наш привіт»*

Звучали вірші та великодні пісні.

«Христос Воскрес і горя вже немає», «Радість з неба ся являє» та «Алилуя» наповнили людей радістю і щастям Воскресіння.

Місяць травень – це місяць присвячений Марії, тому у залі лунали пісні прослави і любові до Пресвятої Богородиці.

«Пренебесна, пречудесна Діво Маріє» співали всі разом мешканці будинку та виступаючі.

Марійні пісні «Вітай Царице ангелів», «Маріє, зіронька ясна» радісно звучали в залі прославляючи Діву Марію.

У залі панувала щира, радісна і піднесена атмосфера. Особливо щемливо звучали слова подяки і пісні у виконанні наймолодших учасників концерту.

На завершення виступу глядачі отримали подарунки – Медальйон Непорочного Зачаття а про історію його виникнення розповіла ведуча і автор програми виступу Марія Равлик.

Піднесено прозвучали слова молитви на Вервиці.

Вітаючи всіх матерів, напередодні Дня матері, діти подарували слова подяки і квіти.

Всі учасники концерту і всі ті, що стали глядачами, відчували радість і піднесення, тепло сердець і любов.

Щира подяка керівництву Осередку Опіки за щире прийняття, тепло та гостинність яку ми відчували другий раз будучи в них.

Олена Томків

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА Й ТАЛАНТ МОЛОДІ СЯЮТЬ В АЛЬБЕРТІ

Малюнок Максима Самоседенка.

Талановиті учасники конкурсу.

Картина Яни Овчарук.

В Едмонтоні відбулася урочиста церемонія відзначення учасників конкурсу Ukrainian ARTifacts Contest, який став справжнім святом української культури, творчості та молодих талантів Альберти. Захід об'єднав учнів українських двомовних та мовних програм провінції, які через мистецтво продемонстрували свою любов до української спадщини та культурних традицій.

Уже понад 130 років українська громада робить вагомий внесок у розвиток багатокультурного суспільства Альберти. Саме цій історії, культурній тягlosti та силі громади був присвячений конкурс Ukrainian ARTifacts Contest. Учні від дитячого садка до 12 класу створювали художні роботи, які відображали українську культуру та спадщину в Альберті, передаючи історію витривалості, збереження традицій і розвитку громади.

Під час церемонії організатори та

Розглядання майстерність юних митців.

гості заходу відзначили високий рівень творчості та майстерності юних митців. Роботи переможців були обрані за критеріями оригінальності, креативності, чіткості художнього

задуму та відповідності тематиці конкурсу.

Особливою частиною події стало нагородження лауреатів щорічної премії «Найкращий учитель укра-

їнської мови за кордоном», яку організує Міністерство освіти і науки України. Цьогорічними переможцями стали Лілія Сухий та Оксана Яковлева, яких тепло привітали за їхню невтомну працю у справі збереження та популяризації української мови й культури за межами України.

Захід ще раз засвідчив, що українська ідентичність в Альберті продовжує активно розвиватися завдяки освіті, мистецтву та сильному громадському духу. Українська культура не лише зберігається, але й надихає нові покоління молодих канадських українців.

Організатори події привітали всіх учнів, учителів, батьків та волонтерів, які долучилися до проведення цього натхненного свята української творчості та спадщини.

Михайло Гуцман

Фото: Генеральне консульство України в Едмонтоні

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Дивіться Forum TV!

Рекламується або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443

Факс: (416) 516-4033

e-mail: homin@on.aibn.com

FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES

DONATE TODAY

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, - ПОСИЛАЙТЕСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

13TH ANNUAL BCU FOUNDATION

GOLF

TOURNAMENT

Per Golfer
\$250

BCU Foundation

STAND WITH UKRAINE

 Piper's Heath Golf Club
5501 Trafalgar Rd
Milton, ON L9E 0Z5

16 JUNE, 2026
www.bcufoundation.com

BCU **Financial**

SPECIAL OFFER

EARN UP TO

3.60%*
ON A 46 MONTH GIC

3.80%*
ON A 57 MONTH GIC

2.25%**
ON A 1 YEAR REDEEMABLE GIC
CASHABLE AFTER 90 DAYS

* Terms and conditions apply: 46-month, and 57-month terms only; NEW and EXISTING money; Includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change. ** Terms and conditions apply: 1 year term cashable after 90 days only. If cashed in early, any accrued interest is forfeited; NEW and EXISTING money; We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change.